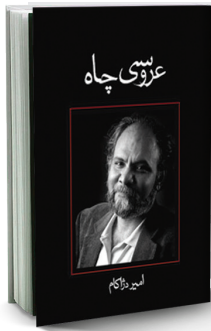

ادبیات نمایشی

عروسی چاه

مجموعه نمایشنامه‌های «امیر دژاکام» در کتاب «عروسی چاه» گردآوری شده و به تازگی از سوی انتشارات نیستان منتشر شده است. این اثر چهلمین عنوان از مجموعه‌ای است که با عنوان «متون فاخر» منتشر می‌شود. موضوع محوری این نمایشنامه‌ها، داستان‌های فارسی و آثاری از ادبیات ایرانی هستند. «شهرزاد»، «ترانه دختر شاه پرپون»، «بازی‌نامه فرود»، «محرمانه خسروی»، «ضیافت شیطان»، «عروسی چاه»، «زیباترین گل‌های قالی» و «مجلس سیاوش خوانی» عناوین نمایشنامه‌هایی هستند که در این مجموعه گنجانده شده است. اغلب این نمایشنامه‌ها پیش از این اجرا شده‌اند. در یکی از نمایشنامه‌های این کتاب آمده است: «زنی هراسان فرار می‌کند. تمامی درها روی او بسته است. امیر او را تعقیب می‌کند. زن خسته و نگران به زمین می‌افتد. امیر او را با خنجر می‌کشد. انتشارات نیستان این کتاب ۲۸۱ صفحه‌ای را به بهای ۱۲۵ هزار تومان منتشر کرده است.

ادبیات دینی

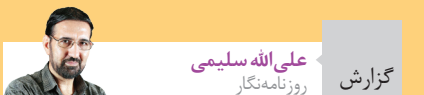
شکوی سبز

کتاب شکوی سبز (جلد دوم) اثر سیدمهدی شجاعی از سوی انتشارات نیستان منتشر شده است. این اثر، کتابی مربوط به ترجمه دعای ابوحمزه ثمالی است که مانند کتاب شکوی سبز یک، تفسیر تأثیرگذاری را به مخاطب ارائه می‌کند. دعای مذکور، از مناجات‌های امام سجاده(ع) با خداوند است که ابوحمزه ثمالی، یکی از یاران حضرت، متن آن را به نقل از ایشان بیان کرده‌ و از همین رو، مناجات مربوطه، به نام مناجات ابوحمزه ثمالی معروف شده و مضامینی مختلف از جمله عرفانی، اخلاقی، اجتماعی و سیاسی را در بر گرفته و در ایام ماه مبارک رمضان توسط مسلمانان قرائت می‌شود. امام سجاده(ع) در این مناجات، از صفات و اسماء حسنه پروردگار، عذاب قبر و قیامت سخن گفته و لزوم اطاعت و پیروی از پیامبر(ص) و امامان شیعه را متذکر شده که تاکنون توسط افراد مختلفی ترجمه شده است. چاپ نهم این کتاب ۸۳ صفحه‌ای به بهای ۲۵ هزار تومان منتشر شده است.

نگران تحریف اندیشه امام (ره) بودم

عبدالله گنجی در مراسم رونمایی از کتاب «مو به مو» در فرهنگسرای امام(ره) مطرح کرد

علی‌الله سلیمی
روزنامه‌نگار

فرهنگی و مسئولان مؤسسه فرهنگی پژوهشی انقلاب اسلامی (دکتر محمد اسحاقی، معاون پژوهش و آموزش مؤسسه انقلاب اسلامی، حجت الاسلام محمد حسن رحیمیان، مدیر امور مالی و جوهه شرعی امام خمینی(ره) و از هم‌راهان ایشان در نجف و بعد از انقلاب اسلامی و همچنین مسئول وجوهات شرعی بیت‌المقام معظم رهبری) و همینطور علاقه‌مندان به کتاب و تاریخ انقلاب اسلامی در فرهنگسرای امام (ره) برگزار شد.

در ابتدای این مراسم، دکتر محمداسحاقی، معاون پژوهش و آموزش مؤسسه انقلاب اسلامی طی سخنانی ضمن تشکر از عوامل برگزاری مراسم گفت: «دکتر نشرو و حفظ آثار مقام معظم رهبری که این مؤسسه هم از زیرمجموعه‌های آن محسوب می‌شود، وظیفه اصلی دارد که عبارت از حفظ آثار و بیانات مقام معظم رهبری است و به همین دلیل شایسته‌ترین کار برای انجام این دو وظیفه، کار از طریق انجام پژوهش‌های عمیق و همه‌جانبه در بخش‌های فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، آموزشی، تربیتی، علمی، حقوقی و قضایی در ابعاد مختلف اندیشه و آرای رهبر معظم انقلاب است که برگرفته از مبانی ناب اسلام انقلابی، وحیانی و مکتب‌اهل بیت(ع) است».

خود و امام می‌بینند و جایی می‌فرمایند امام در نزدیکی‌های عصمت بود و جایی هم می‌فرمایند یگانه دوران و رهبر استثنایی بود و تعابیر جامع‌الاطراف و جامع‌الایعاد را به کار می‌برند و در خصوص جریان تحریف از آنجا بیشتر نگران بودم و مقام معظم رهبری هم جاهایی اشاره دارند که مهم است و می‌گویند که چرا می‌خواهید بخشی از امام را پنهان کنید و امام را به مردم جامع نشان بدهید و تعبیر بنده این است که امامی را ارائه کنید که بخواهد با لیبرال دمکراسی سازگاری داشته باشد و نکته دوم در تحریف امام این است که امام را شخصیتی به تاریخ پیوسته معرفی کنیم، در حالی که امام در رگ جمهوری اسلامی مثل خون باید جاری و ساری باشد.» دکتر گنجی افزود: «اما نکته سوم که خیلی مهم است، اینست که مقام معظم رهبری می‌فرماید کسی نباید شخصیت امام را از خط امام جدا کند و امام خط، محتوا و جهت‌گیری‌هایی دارد؛ بنابراین کتاب

۳ جور محتوا دارد و در بخشی که ۳ فصل هست، مکتب امام، خط امام و شخصیت امام، این ۳ فصل خاص نگاه مقام معظم رهبری به امام است، اما بقیه فصول متفاوت هستند. ۴ فصل آن کاملاً از لحاظ سوزهای نوآوری بوده، در فصل اول کتاب برای نخستین بار جانشینان رهبران انقلاب‌ها در جهان مورد بررسی قرار می‌گیرند و رهبران بعدی به‌صورت نهادی، ساز و کار حاکمیتی را دنبال می‌کنند و بررسی شده که در آن انقلاب‌ها جانشین بنیانگذار چگونه عمل کرده؛ از جمله انقلاب‌های چین، روسیه و فرانسه را آورده‌ام، حتی ذکر شده که جانشینان مانو در چین در سال ۱۹۸۱ بیانیه برائت از مانو دادند و این مطلب خیلی نویی است که ببینید اما تندیاری مقام معظم رهبری بعد از امام جعفر حداکتری است.» نویسنده کتاب «مو به مو» با توضیحاتی درباره سایر بخش‌های کتاب، به دیگر تشابهات نگاه رهبری امام و مقام معظم

روایت تهران

بهترین قصه‌های تاریخی تهران جایزه می‌گیرند
صفحه «روایت تهران» که پیش‌روی شمشاد، به انعکاس روایت‌های خواندنی تاریخ تهران قدیم و سرگذشت شخصیت‌ها و نامداران، خیابان‌ها و گذرها، واقعه‌های تأثیرگذار و تاریخ شفاهی طهران تعلق دارد؛ با عکس‌های بازمانده از خاطرات تهران دیروز و قصه‌ها و ماجراهای پس‌پشت این عکس‌ها، شما هم می‌توانید در انتشار این صفحه که متعلق به خود شما و شهر شمشاد ما را همراهی کنید. «همشهری» بهترین عکس‌ها و قصه‌هایی را که برای ما از سال می‌کنید با نام خودتان منتشر و به شما «همشهریان همراه» هدیه‌ای تقدیم می‌کند.
شماره تماس ما: mahaleh@hamshahri.org و ۴۴۴-۳۳۴۵۵

سنگ بنای اولیه میدان امام خمینی ۱۷۱ سال قبل گذاشته شد

میدان توپ‌ها

زهرای بلندی

روزنامه‌نگار
سنگ بنای اولیه میدان امام خمینی(ره) که در گذشته به میدان توپخانه معروف بود در خندق شمالی شهر تهران قرار داشت که به برج و باروی شاه طهماسبی معروف بود. در سال ۱۲۲۹ شمسی وقتی به دستور ناصرالدین شاه و میرزا تقی خان امیر کبیر قلعه از گ را تعمیر کردند، در بیابان‌های شمالی اطراف آن عرفه‌هایی برای توپ‌ها و توپ‌چی‌ها ساختند و کار ساخت میدان که ۱۳ سال طول کشید، آغاز شد. همان زمان در پایین‌دست این میدان، مکانی برای نگهداری اسلحه و مهمات ایجاد شد که به آن «قورخانه» می‌گفتند؛ قورخانه مکانی برای استقرار نیروهای نظامی بود که ساخت آن، از آغاز صدارت امیر کبیر در سال ۱۲۲۵ آغاز و به مرور تکمیل شد. این میدان که از نخستین گذرگاه‌های تهران است ابتدا سنگ‌فرش و بعدها آسفالت شد. آنطور که در منابع تاریخی آمده این خیابان در اوایل حکومت رضاشاه، به مناسبت ورود ملک فیصل اول، پادشاه کشور عراق به تهران تمیز و آسفالت می‌شود. نام میدان در زمان

این روایت تهران را با اسکن این کیو آر کد ببینید.

این روایت تهران را با اسکن این کیو آر کد ببینید.

نخستین پمپ‌بنزین تهران

دروازه دولت، چهارمی در میدان بهارستان مقابل مطبوعه (چایخانه) مجلس و پنجمی در خیابان سی‌متری نظامی (کارگر فعلی) نزدیک چهارراه لشکر بود و به همین ترتیب تا سال ۱۳۳۰ تعداد ۱۰ پمپ در تهران مشغول به کار شدند و شرکت نفت اقدام به شماره‌گذاری آنان کرد. جالب اینکه آن موقع قیمت بنزین لیتری یک‌و‌نیم ریال بود! جایگاه سوخت شماره ۶ یا همان پمپ‌بنزین دروازه دولت در سال ۱۳۱۹ توسط شرکت نفت انگلیس و ایران با هدف توزیع فراورده‌های نفتی همچون نفت سفید، بنزین و امشی راه‌اندازی شد و تنها جایگاهی در تهران بود که تا به امروز نمای سنتی آن به شکل اولیه باقی مانده است. جایگاه پمپ‌بنزین دروازه دولت در سال ۹۶ با شماره ۱۷۱۱۱ در فهرست آثار ملی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری به ثبت رسید.

نخستین تلمبه‌های بنزین در ایران از انواع «وری‌هاردل» انگلیسی و «ساتم» فرانسوی بودند و به دلیل کمبود پمپ‌بنزین برخی از این تلمبه‌ها در کنار خیابان‌ها نصب می‌شدند تا دسترسی به سوخت آسان‌تر باشد. تا دهه ۲۰ شمسی نیز تعداد پمپ‌بنزین در تهران و شهرهای بزرگ جایگوی افزایش دائمی تعداد خودورها نبود. به نقل از کتاب‌های «پن اتولی که من می‌گم» و «تاریخچه اتومبیل در ایران»؛ نخستین پمپ‌بنزین تهران در محله اعیان نشین امیر به راه‌اندازی شد. انتخاب این مکان برای ساخت پمپ‌بنزین، بیشتر به دلیل سکونت رجال مملکتی در این محله بود و بعد پمپ‌های دیگری از راه رسیدند. دومین پمپ‌بنزین در خیابان بوذرجمهری، ایستگاه درخونگاه، سومی در خیابان سعدی

رضا نیکنام

روزنامه‌نگار

این روایت تهران را با اسکن این کیو آر کد ببینید.

شکارگاه شاهنشاهی در سولقان

ناصرالدین شاه است که به دستور او نوشته‌شده و به‌عنوان یکی از نسخه‌های خطی از رشمن در کتابخانه ملی ایران نگهداری می‌شود. در گزیده‌ای از یادداشت‌های روزانه سفر ناصرالدین شاه به کن و سولقان که در این روزنامه چاپ شده است آمده: «چای صرف کردیم، امیرحضرت شهریار به سولقان تشریف می‌برند. صدای شیپور بلند شده، سوارها حاضر شدند. چون راه بد بود، حکم کرده عمل رفته، راه را ساخته بودند. با نهایت خوبی تشریف بردند، در آنجا کباب زیاد پخته، بندگان خوره بودند و تفنگ‌اندازان در حضور مبارک تیراندازی کرده، قیله عالم خود به‌دست مبارک، سر دست ایستاده، سه و آس تر زدند، دو تپه‌و جمع جعفرقلی خان ایلخانی زده بود. به تماشای قبر سیدنوربخش (امامزاده‌ای در روستای سولقان) رفته بودند. قدری هم بر بار دیده، طرف عصر برگشتند.»

مسیر کوهستانی روستای کن و سولقان، به دلیل نزدیکی به پایتخت و کاخ‌های شاهنشاهی، انتخاب اول ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه برای شکار بود. شاه صاحبقران و پسرش علاقه خاصی به شکار داشتند، به‌خصوص شکار پلنگ و قوچ ایرانی. مرور تاریخ شفاهی پیرمردهای این روستاها گواهِ حضور گاوپیوگاه ناصرالدین شاه در این محدوده از تهران دارد. هیچ‌کدام از پادشاهان قاجار به‌اندازه ناصرالدین شاه علاقه به ثبت وقایع و رویدادهای زندگی خود نداشته‌اند و هیچ‌کدام به اندازه او به کن و سولقان سفر نکرده‌اند. درباره این شکارگاه، شاهزاده ملک قاسم میرزا، بیست‌و‌چهارمین پسر فتحعلی شاه قاجار، در روزنامه‌ای بنام «شکار کن و سولقان» بسیار نوشته است. (این روزنامه نخستین و قدیمی‌ترین سفرنامه مسافرت‌ها و اردوهای شکار